

Odluka:
GŽ Ob 203/2018

Zbirni podatci

Broj odluke: GŽ Ob 203/2018

Datum odluke: 27.02.2018

Vrsta odluke: Presuda

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Poslovni broj 16 GŽ Ob-203/18-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od predsjednice vijeća Sanje Joka Umičević, sutkinje izjaviteljice i članice vijeća mr.sc. Iris Gović Penić, te članice vijeća Sandre Artuković Kunšt, u pravnoj stvari tužitelja N.T. iz Z., koga zastupaju punomoćnici M.P. i L.P.D., odvjetnici u Z., protiv tuženice E.S., koju zastupa punomoćnica I.B., odvjetnica u Z., radi donošenja nove odluke da mlt. H.T., živi s ocem, o susretima i druženju i uzdržavanju, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P2-1471/14-54 od 19. listopada 2017., u sjednici vijeća održanoj dana 27. veljače 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P2-1471/14-54 od 19. listopada 2017.

Obrazloženje

Izreka prvostupanjske presude glasi:

„Odbija se tužitelj N.T. iz Z., s tužbenim zahtjevima da se izmijeni pravomoćna presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P2-1696/08 od 08. lipnja 2010., koji glase:

I. "Zajedničko dijete stranaka, mlt. H.T., rođena ... živjet će s ocem N.T.

Susreti i druženja djeteta s majkom E.S. održavat će se svakog drugog vikenda od petka od 16,00 sati do nedjelje do 18,00 sati te ponedjeljkom, utorkom i srijedom od 16,00 sati do 19,00 sati, svaki drugi državni praznik i blagdan te polovicu svih školskih praznika, kao i prema dogovoru stranaka.

Nalaže se tuženici E.S. da za uzdržavanje mlt. H.T. doprinosi iznos

od 1.600,00 kn mjesečno počevši od donošenja presude pa nadalje s time da je dospjevajuće obroke uzdržavanja dužna platiti do svakog petnaestog u mjesecu za tekući mjesec, sa zakonskom zateznom kamatom određenom za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena na tekući račun oca i zakonskog zastupnika N.T." II. "Zajedničko dijete stranaka živjet će petnaest dana u mjesecu s jednim roditeljem, a petnaest dana u mjesecu s drugim roditeljem.

Svaki roditelj dužan je uzdržavati dijete kada je dijete kod njega. Ukida se točka IV. presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, broj P2-1696/08 od 08. lipnja 2010."

Protiv ove presude žalbu je izjavio tužitelj zbog svih žalbenih razloga.

Tužena u odgovoru na žalbu predlaže žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu.

Žalba je neosnovana.

Ispitujući pobijanu odluku suda prvog stupnja, kao i postupak koji joj je prethodio, nije utvrđeno da bi bile počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14, dalje: ZPP), a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP.

Isto tako, pravilno je i potpuno utvrđeno činjenično stanje te je pravilno primijenjeno materijalno pravo.

Iz provednog postupka proizlazi da je pravomoćnom presudom prvostupanjskog suda broj P2-1696/08 od 8. lipnja 2010., između ostalog, odlučeno da dijete stranaka, živi s majkom.

Iz presude prvostupanjskog suda, broj P2-1696/08-23 od 8. lipnja 2010., i spisa prvostupanjskog suda broj P2-1696/08, utvrđeno je da je naprijed citirana presuda donesena nakon što su stranke postigle sporazum o svim pitanjima koja su bila predmet tog postupka, te da je presuda postala pravomoćna jer su se stranke nakon objave presude odrekle prava na žalbu.

Sporno je da li su se bitno promijenile okolnosti radi kojih se, prema čl. 102. Obiteljskog zakona (Narodne novine broj 116/03, 17/04, 136/04, 107/07, 57/11, 61/11, 25/13 i 5/15), može donijeti nova odluka s kojim će roditeljem dijete živjeti te o susretima i druženjima djeteta s drugim roditeljem, a po potrebi i o drugim sadržajima roditeljske skrbi.

Iz dokumentacije OŠ ..., u bitnome, je utvrđeno da je dijete u navedenoj školi polazilo prvi razred, koji je završilo s odličnim uspjehom, te pohvaljeno za odličan uspjeh i uzorno vladanje, da su učitelji na zahtjev oca sastavili mišljenje u kojem su navedeni česti izostanci iz škole, nezainteresiranost za nastavu, te da ne donosi pribor u školu kao i da navedeno mišljenje prema dopisu ravnatelja škole od 26. rujna 2014. predstavlja pisano obavještanje roditelja na zahtjev oca, koje se inače izvodi usmeno na redovitim informativnim sastancima s roditeljima.

Iz prijedloga i mišljenja nadležnog Centra, koje je zaprimljeno kod prvostupanskog suda 2. siječnja 2015., u bitnome, je utvrđeno da otac živi u stanu od 64 m² s partnericom, da ima zdravstvenih problema s kralježnicom, zbog čega je operiran tri puta i bio nepokretan od ožujka 2013. do travnja 2014., da majka nema zdravstvenih problema, da sama živi s djetetom od 2008., iako je brak razveden 2010., da je živjela u nekoliko podstanarskih adresa, da u vrijeme sastavljanja navedenog mišljenja živi s partnerom u njegovoj kući, da je dijete stranaka prvi razred polazilo u OŠ ..., da sada ide u OŠ ..., da je situacija vezano za školovanje tijekom drugog razreda znatno bolja, da je dijete u kontaktu sa stručnim djelatnicima uspostavilo urednu komunikaciju, da se dobro slaže s majkom i njezinim partnerom, da odlazi kod oca i veseli se susretima s njim i njegovom obitelji, da ide na aktivnosti, da je privržena majci, da je emotivno vezana uz oba roditelja, da stranke imaju lošu roditeljsku komunikaciju i ne mogu postići zajednički dogovor oko djeteta, da iskazuju oprečne stavove vezane uz odgoj djeteta, odnos prema školi, izvanškolskim obvezama i ostalim aspektima odgoja i odrastanja djeteta. Oba roditelja imaju temeljne roditeljske kompetencije te zadovoljene uvjete za skrb i djetetu. Majka ima prednost u odnosu prema ocu jer u većoj mjeri uvažava oca kao drugog roditelja te nastoji poticati kontakt djeteta s ocem i njegovom širom obitelji. Otac je izrazito kritički usmjeren prema majci i sam navodi da ne želi s njom više komunicirati, već se u odnosu na odluke o djetetu dogovara s djetetom, te se stječe dojam da otac konfliktni odnos s majkom, a time i vlastite potrebe, stavlja ispred potreba djeteta. Roditelji su savjetovani da je za razvoj djeteta potrebno osigurati uključenost oba roditelja, kvalitetnu roditeljsku suradnju u smislu zajedničkih donošenja odluka u najboljem interesu djeteta, bez obzira što osjećaju jedan prema drugome. Također su upozoreni da je u interesu djeteta da se suzdržavaju od razgovora i opterećivanja djeteta međusobnim problemima u svom odnosu. Otac je savjetovan o psihološkom opterećenju i poticanju konflikta lojalnosti u situaciji kada s djetetom dogovara o tome da pređe živjeti kod njega. Primarni problem je narušena komunikacija roditelja, pa tu situaciju nije preporučljivo rješavati preko djeteta, odnosno izmjenom sudske odluke s kojim će roditeljem dijete živjeti. Roditelji su putem uputnice nadležnog Centra upućeni da se uključe u savjetovanje pri obiteljskom centru, s time da se

inicijalno provode individualna savjetovanja, a kasnije zajednički razgovori s roditeljima. Stoga, prema mišljenju nadležnog Centra, imajući u vidu da od donošenja citirane pravomoćne presude nije došlo do značajnih promjena u obiteljskoj situaciji stranaka vezano uz njihove roditeljske kompetencije, potrebe djeteta, te mogućnost pružanja adekvatne skrbi za dijete, nema osnove za donošenje izmjene odluke o tome s kojim će roditeljem dijete stranaka živjeti.

Nakon prigovora oca na naprijed navedeni prijedlog i mišljenje, iz očitovanja nadležnog Centra od 7. srpnja 2015., u bitnome, je utvrđeno da želja djeteta nije jedini element koji se uzima u obzir prilikom donošenja stručnog mišljenja, posebno s obzirom na kronološku dob djeteta te pritisak koji otac i članovi njegove obitelji vrše na dijete u smislu upoznavanja sa sudskim postupkom na neadekvatan i opterećujući način. Majka je obavijestila nadležni Centar da se preselila na novu adresu, koja je u istom naselju gdje dijete polazi školu. Majka na primjeren način skrbi o svim djetetovim potrebama, pa preseljenje nije promijenilo način koji bi bio negativan za dijete. Terenska provjera u mjestu stanovanja oca nije učinjena jer majka nije iznijela sumnju u primjerenost stambenih uvjeta niti brige oca o djetetu. U više navrata obavljani su iscrpni i dugotrajni razgovori stranaka. Otac je upoznat da se može obratiti nadležnom Centru radi stručne podrške i savjetovanja, ali to nije učinio, za razliku od majke, koja je to učinila. Radi narušene komunikacije stranaka i nerazjašnjenog partnerskog odnosa, stranke su upućene od strane nadležnog Centra u roditeljsko savjetovanje pri Obiteljskom centru Grada Zagreba. Obiteljski centar dostavio je obavijest da je majka redovito upućena u savjetovanje, dok otac nije niti jedanput kontaktirao isto savjetovanište. U odnosu na tvrdnje oca o propustima majke u vezi školovanja i zdravlja djeteta, navedeno je da školovanje i zdravlje djeteta spada u roditeljsku skrb koja je zajednička strankama. Iz izvješća škole koju polazi dijete stranaka vidi se da dijete uredno funkcionira u školskom okruženju i ispunjava školske obveze. Prema procjeni psihologa, djetetu je preporučena individualizacija programa koja se provodi u nastavi. Otac je u nekoliko navrata izrazio stav da ne želi s majkom komunikaciju, već se oko svega dogovara s djetetom, pa mu je ukazano da takvo njegovo postupanje šteti djetetu.

Sud prvog stupnja je u cijelosti prihvatio naprijed navedeni prijedlog i mišljenje nadležnog Centra, koji je zaprimljen kod prvostupanskog suda 2. siječnja 2015. i očitovanje istog Centra od 7. srpnja 2015., jer su sastavljeni na temelju razgovora sa oba roditelja, razgovora s djetetom, psihologijskom obradom stranaka i djeteta, te izvida na adresi stanovanja majke.

Iz nalaza i mišljenja psihijatrijsko-psihologijskog vještačenja stranaka i djeteta, u bitnome, je utvrđeno da kod stranaka nisu nađeni znakovi psihopatoloških odstupanja, da stranke prilikom ispunjavanja skale roditeljske kompetentnosti i podataka dobivenih od stranaka tijekom razgovora, pokazuju da stranke dobro poznaju djetetove navike i karakteristike, da stranke, svaka za sebe, vide prednost djetetovog življenja upravo sa svakim od njih, s time da majka više naglašava potrebu za suradnju s ocem te pozitivnije ocjenjuje oca, dok je otac kritičniji prema majci i

manje pozitivno ocjenjuje njezine karakteristike kao majke. Opservacija djeteta pokazala je da je dijete suradljivo, da je na ispitivanja došlo sa stavom da želi živjeti kod oca, te da taj stav iskazuje i kada ju se o tome i ne pita. Idealizira odnose kod oca, a vrlo je kritična na odnose s majkom, ali analiza te kritičnosti ukazuje da se ista odnosi isključivo na situacije u kojima majka ne pristaje na promjene koje dijete želi (prestanak sviranja violine). Opservacija djeteta s roditeljima, kada to nije u ispitnoj situaciji, pokazuje djetetovu toplinu i spontanost i u odnosu na oca i u odnosu na majku. Kad se dijete nalazi u ispitnoj situaciji, tada stereotipno ponavlja svoje želje gdje želi živjeti i pri tome dodaje brojne negativnosti o majci i njezinom ponašanju, koje se uglavnom svode da majka ne odustaje da svira violinu, da joj ne kupuje željene stvari i da se ne brine za njezino zdravlje. Dijete je tijekom vještačenja ponavljalo stavove vezane za život uz oca bez dodatnog objašnjenja. Iz obrade je vidljivo da su roditelji kao strukture vrlo različiti, iz čega proizlaze i njihovi pristupi problemima i odnosima. Zajednička opservacija pokazala je njihova sasvim suprotna stajališta vezana za početak braka, emocije, međusobne odnose te da je ta različitost prilikom separiranja još više došla do izražaja. Otac u odnosu na dijete djeluje prilagodljivije i popustljivije, a majka je strukturiranija i jasnija u svojim zahtjevima, što utječe na stavove djeteta. Kod djeteta nisu nađeni znakovi traumatiziranosti. Život djeteta kod oca, radi različitosti u odnosu na dosadašnju organizaciju te stavove, doveo bi do udaljavanja od majke, jer bi dijete s nove pozicije kritičnije gledalo i procjenjivalo stavove i način života kod majke. Majka svojom upornošću i rigidnim obilježjima u stavovima koje proizlaze iz njezine nesigurnosti, može kod djeteta ostaviti sliku da joj nije stalo i da joj ona nije važna zbog neuvažavanja njezinih želja. Takvi suprotni odnosi i stavovi roditelja ugrožavaju dijete, jer omogućavaju djetetu stvaranje identiteta u kojem i dio majke i dio oca moraju imati svoju pozitivnu ulogu u procesu identifikacije na način da se roditelji međusobno podržavaju. U konkretnom slučaju niti jedan roditelj ne podržava u potpunosti drugog roditelja, što je izraženije kod oca, koji vrlo negativno procjenjuje dosadašnji način života djeteta s majkom. Vrlo kritičan stav oca prema majci i veće uvažavanje očeve uloge od strane majke, vidi se iz izvješća nadležnog centra za socijalnu skrb. Način komuniciranja roditelja ukazuje da je majka u tom dijelu adekvatnija jer želi komunicirati s ocem, dok otac to čini isključivo pisanim putem, pozivajući se na prethodna negativna iskustva s majkom djeteta, ali pri tome ne vodi računa kakvu poruku šalje djetetu radi takve komunikacije, čime se djetetu ne pruža poruka da je zadržan pozitivan stav između roditelja i roditeljskih uloga. Opservacija djeteta s roditeljima pokazuje da je dijete u prisustvu majke slobodno na kritičke otpore i izražavanje vlastitih želja te iznošenja negativnih stavova i primjedbi, dok je u prisustvu oca više pasivna uz neverbalno pokazivanje suglasnosti sa stavovima oca verbalizirajući da jedino s njim želi živjeti. Sve navedeno ukazuje da roditeljski odnosi nisu adekvatni za pravilan razvoj djeteta, iako je na temelju izvješća iz škole dobiveno pozitivno mišljenje te nije vidljivo da dijete ima teškoća u komunikaciji u odnosu na svoje socijalno funkcioniranje u vršnjačkoj skupini. Iako tijekom vještačenja nije utvrđeno prisustvo traumatiziranosti djeteta, djetetu je potrebno psihološko praćenje jer je u riziku za razvoj

problema radi roditeljskih odnosa i utjecaja. Na kraju, iz zaključka navedenog nalaza i mišljenja utvrđeno je da oba roditelja imaju karakteristike kompetentnog roditelja, da niti kod jednog od roditelja nisu utvrđena psihopatološka odstupanja koja bi ga eliminirala kao kompetentnog roditelja, da oba roditelja svojom nesuglašenošću i stavovima, te očevim otporom prema kvalitetnoj komunikaciji u okviru zadržavanja kontinuiteta roditeljskog odnosa, ugrožavaju pravilan razvoj djeteta, da dijete ne pokazuje znakove traumatiziranosti, da opservacija djetetovog odnosa s roditeljima ukazuje da je s majkom otvorenija, suprotstavlja se te jasno izražava svoje želje bez strahova i zadržke, da opservacija odnosa djeteta s ocem pokazuje da je dijete više u pasivnoj poziciji "slušača" te da je dijete izvan ispitne situacije podjednako blisko i s ocem i s majkom.

Sud prvog stupnja je prihvatio naprijed navedeni nalaz i mišljenje iz psihijatrijsko psihologijskog vještačenja jer je taj nalaz i mišljenje sastavljen na temelju liječničke dokumentacije u spisu, te dokumentacije Poliklinike za zaštitu djece grada Zagreba, obrade stranaka i djeteta kod vještaka, a u skladu s pravilima struke i iskustva.

Sud prvog stupnja nije prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u dijelu u kojem je navedeno da roditelji trebaju imati zajedničku roditeljsku skrb. To zato jer takav zadatak nije vještacima dan od strane suda, te zato što po samom Obiteljskom zakonu roditelji imaju zajedničku roditeljsku skrb.

Nadalje, nije prihvaćen ni nalaz i mišljenje vještaka u dijelu zaključka u kojem se navodi da roditelji trebaju biti uključeni u partnerstvo savjetovanje kako bi usaglasili stavove, a u interesu pravilnog razvoja djeteta, te u dijelu s obzirom na kompleksnost obiteljske dinamike je potreban nadzor Centra za socijalnu skrb. To zato jer se u ovom predmetu ne donosi odluka kojom bi se nalagalo strankama da se uključe u navedeno savjetovanje, a niti nalagalo nadležnom centru za socijalnu skrb da provede nadzor. Naime, nadzor nadležnog centra za socijalnu skrb nad ostvarivanjem roditeljske skrbi je mjera koju po Obiteljskom zakonu donosi nadležan centar za socijalnu skrb. Osim toga, od strane suda takav zadatak nije dan vještacima.

Sud prvog stupnja nije prihvatio niti dio zaključka iz naprijed navedenog nalaza i mišljenja u kojem je navedeno da dijete stranaka treba živjeti kod oba roditelja na način da određeni broj dana provodi kod jednog i kod drugog roditelja, ali samo u slučaju da se roditelji mogu usaglasiti oko organizacije poruka i stavova. To zato jer takav zadatak nije vještacima dan od strane suda prvog stupnja. Pri tome sud prvog stupnja posebno naglašava da zadatak vještačenja nije da određuje sudu kakvu će odluku donijeti, odnosno, da dijete treba živjeti kod oba roditelja, jer o tome s kojim će roditeljem dijete živjeti odlučuje sud.

Sud prvog stupnja nije analizirao DVD snimku, presudu Prekršajnog suda u Zagrebu br. PpJ-D-2964/14 od 26. studenoga 2014., zapisnik CSS Zagreb, podružnica Susedgrad od 22. srpnja 2015., jer zaključuje da navedena dokumentacija nije relevantna za vođenje ovog postupka.

Sud prvog stupnja nije analizirao rješenje Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i sport grada Zagreba s obzirom da isto nije konačno budući da je iz dopisa vidljivo da je otac djeteta podnio žalbu.

Iz dokumentacije u bitnome je utvrđeno da je dijete stranaka od aktivnosti polazi osnovnu glazbenu školu, kreativnu radionicu i baletni studio.

Iz svjedodžbe OŠ ... utvrđeno je da je dijete stranaka s vrlo dobrim uspjehom završilo drugi razred.

Imajući u vidu naprijed utvrđeno činjenično stanje, po ocjeni prvostupanjskog suda, nisu se bitno promijenile okolnosti u odnosu na okolnosti koje su postojale u vrijeme kada je donesena pravomoćna presuda istoga suda, poslovni broj P2-1154/10-11 od 6. prosinca 2011., kojom je odlučeno da će dijete stranaka živjeti s majkom. Ovo iz razloga jer je temeljem prijedloga i mišljenja nadležnog Centra za socijalnu skrb utvrđeno da majka ima prednost u odnosu prema ocu jer u većoj mjeri uvažava oca kao drugog roditelja te nastoji poticati kontakt djeteta s ocem i njegovom širom obitelji, dok je otac izrazito kritički usmjeren prema majci, te sam navodi da ne želi s njom više komunicirati već se u odnosu na odluke o djetetu dogovara s djetetom, čime stavlja svoje potrebe ispred potreba djeteta, pa po ocjeni prvostupanjskog suda nije u interesu djeteta da živi s ocem. Osim toga, iz očitovanja nadležnog Centra za socijalnu skrb od 7. srpnja 2015., kako je to naprijed navedeno, utvrđeno je da želja djeteta nije jedini element koji se uzima u obzir prilikom donošenja stručnog mišljenja s obzirom na dob djeteta stranaka i pritisak koji otac vrši na dijete u smislu upoznavanja sa sudskim postupkom, da preseljenje djeteta nije promijenilo način života koji bi bio negativan za dijete, da se majka za razliku od oca uključila u roditeljsko savjetovanje pri Obiteljskom centru grada Zagreba, da dijete stranaka uredno funkcionira u školskom okruženju i ispunjava školske obveze. Osim toga, iz psihijatrijsko - psihologijskog nalaza i mišljenja utvrđeno da majka više naglašava potrebu za suradnju s ocem i pozitivnije ocjenjuje oca, dok je on kritičniji prema majci i manje pozitivno ocjenjuje njezine karakteristike, a opservacija djeteta je pokazala da je dijete ponavljalo stavove vezano za život uz oca bez dodatnog objašnjenja, da dijete idealizira odnose kod oca, da je dijete kritično na odnose s majkom, s tim da analiza te kritičnosti ukazuje da se ista odnosi isključivo na situacije u kojima majka ne pristaje na promjene koje dijete želi, da je otac u odnosu na dijete popustljiviji, da je majka strukturiranija i jasnija u svojim zahtjevima, da bi život djeteta kod oca doveo do udaljavanja od majke jer bi dijete s nove pozicije kritičnije gledalo i procjenjivalo stavove i način života kod majke, da niti jedan roditelj ne podržava u potpunosti drugog, što je izraženije kod oca, da je majka u načinu komuniciranja adekvatnija jer želi komunicirati s ocem, dok on to čini isključivo pisanim putem, što se vidi i iz dokumentacije koja priliži spisu, pri čemu otac ne vodi računa kakvu poruku šalje djetetu, da je dijete u prisutnosti majke slobodno na kritičke otpore i izražavanje vlastitih želja, te iznošenja negativnih stavova i primjedbi, a u prisutnosti oca dijete

je pasivno uz neverbalno pokazivanje suglasnosti s njegovim stavovima, verbalizirajući da jedino s njim želi živjeti.

Sijedom svega navedenoga sud prvog stupnja je odbio tužbeni zahtjev kojim traži da se izmijeni pravomoćna presuda prvostupanjskog suda poslovni broj P2-1696/08 od 8. lipnja 2010. kako to tužitelj traži.

Kako je tužitelj za slučaj da se odbije tužbeni zahtjev u dijelu kojim traži promjenu prethodne presude, postavio podredni tužbeni zahtjev sud prvog stupnja odlučio je i o tom zahtjevu.

Ovaj zahtjev sud prvog stupnja je odbio jer iz članka 99. st. 1. Obiteljskog zakona proizlazi da je roditeljska skrb zajednička, a iz čl. 294. Obiteljskog zakona proizlazi da u slučaju prestanka zajedničkog života roditelja sud može donijeti odluku da dijete živi s jednim od roditelja, odnosno ne može se donijeti sudska odluka da dijete živi s oba roditelja u slučaju prestanka zajedničkog života roditelja.

Ovaj sud kao sud drugog stupnja u cijelosti prihvaća utvrđeno činjenično stanje i primjenu materijalnog prava zbog čega se ova odluka neće posebno obrazlagati, osim u dijelu obrazloženja odluke suda prvog stupnja da se ne može donijeti sudska odluka da dijete živi s oba roditelja u slučaju prestanka zajedničkog života roditelja.

Naime, ovakva odluka se može donijeti, ali u konkretnom slučaju, s obzirom na sve ostale prethodno izložene i od strane prvostupanjskog suda pravilno utvrđene okolnosti, nije opravdano donijeti takvu odluku. Naime, iz provedenog postupka proizlazi da bi život djeteta kod oca doveo do udaljavanja od majke s obzirom da je kod oca znatno izraženije (i to otvoreno) nepodržavanje drugog roditelja u odgoju djeteta kao i stavljanje vlastitih interesa ispred djetetovih. Isto tako, potpuno oprečni pristup u odgoju (s jedne strane velika popustljivost oca i strogost majke) vrlo lako bi mogao dovesti do osjećaja zbunjenosti kako se ponašati i što je dozvoljeno te bi se stvorio veći rascjep u odnosu majke i djeteta spram koje već postoji veći kritički otpor, za razliku od odnosa prema ocu u odnosu na kojega dijete odnose idealizira, dok sam otac s majkom komunicira uglavnom pisanim putem.

Zbog navedenoga nije bilo opravdano prihvatiti niti tužbeni zahtjev iz točke II izreke prvostupanjske presude te je prvostupanjska presuda potvrđena u cijelosti (čl. 375. st. 5. u svezi s čl. 368. st. 1. ZPP).

U Zagrebu, 27. veljače 2018.

Predsjednica vijeća:
Sanja Joka Umičević, v.r.